

me invenerit, inveniet vitam, et hauriet salutem a Domino, Prov. VIII.

Unde Germanus patriarcha Constantinopolitanus orat. *de Deipara*: « Sicut, inquit, continua respiratio non solum est signum vitæ, sed etiam causa: sic S. Mariæ nomen quod in Dei servorum ore assidue versatur simul argumentum est quod vere vivant; simul etiam hanc ipsam vitam efficit et conservat, omnemque eis lætitan et opem ad omnia impertitur.

21° QUO MAGIS AMATUR, EO MAJOREM SUI
AMOREM EXCITAT.

IX
656
1

Qui edunt me, adhuc esurient; et qui bibunt me adhuc sitient. (Eccli. XXIV, 29.) — Mystice, B. Virgo quo magis a fidelibus amatur, desideratur et colitur, eo majorem in eis sui amoris, desiderii et cultus esuriam sitimque excitat, quia eo magis suam charitatem, potentiam, opem ostendit. « Ad hunc igitur fontem sitibunda properet anima nostra », inquit S. Bernardus, homil. 4 super *Missus est*.

22° INVITAT OMNES AD VITAM EXCELSAM ET CONTEM-
PLATIVAM.

(Vide supra. v. 236. 2.)

23° QUAM MULTOS TUM GRATIARUM, TUM HOMINUM
SANCTORUM FRUCTUS EDIDERIT, ET ASSIDUE EDAT.
(Vide supra v. 219, 2.)

MARIA REFUGIUM PECCATORUM,
JANUA COELI.

1° EST REFUGIUM FIDELIUM.
(Vide supra XVI. 617, 2.)

2° OMNES AD SE CONFUGIENTES SERENAT.

Qui vigilaverint ad illam, complectentur placorem ejus. (Eccli. IV. 13.) — Pro *placorem*, alii vertunt *malaciam*, id est sedatissimam animi quietem sublatis animi et conscientia scrupulis æstibusque, similem mari tranquillo, nullisque ventis aut fluctibus agitato.

IX
152
2

Mystice, hæc sapientia est Christi mater Deipara, quæ omnes ad se confugientes quibuslibet angoribus animique perturbationibus liberat, serenat ac tranquillat. Unde S. Bonaventura in *Speculo*: « Ad te ait, Domina, clamavi in angustia animæ meæ, et tu serenasti conscientiam meam.

3° SUIS CLIENTIBUS OPEM ET CONSOLATIONEM AFFERT.
(Vide supra. XIV. 129. 2 et seq.)

4° EST SPES NOSTRA MEDIATE.

Paulus apostolus Jesu Christi secundum imperium Dei Salvatoris nostri, et Christi Jesu spei nostræ. (Epist. ad Tim. I, 1.) — Adverte, Christum per se et immediate esse spem nostram, quia ab eo bona jam dicta

XIX
177
1

speramus. Sancti vero et B. Virgo dicuntur spes nostra mediate, scilicet per Christum: quia speramus per eorum preces apud Christum impetrare bonæ quæ petimus; si enim Apostolus Thessalonicenses, *epist. i. cap. ii. v. 19.* sine Christi injuria, ut ibi dixi, vocat non tantum suam spem, sed et coronam gloriæ, cur non possimus ita vocare sanctos et matrem Dei?

5° MERITO POST DEUM A CHRISTIANIS INVOCATUR.

XIX
123
2

Quæ est enim spes nostra, etc. (Thessal. ii. 19.) — Si Paulus hic Thessalonicenses sine ulla Dei aut Christi injuria vocat suam spem, gaudium, imo suam coronam gloriæ, cur non possumus vocare et invocare B. Virginem, quæ mater Dei est et cæli regina, spem nostram, matrem misericordiæ, vitam et dulcedinem nostram? Quid hic injurium est Christo? Imo quid non honorificum Christo? Nonne gloria matris est filii gloria? Noane mater intercedendo pro nobis apud filium, per filium consolationem, misericordiam, vitam et salutem nobis largitur? Advocatum in curia vocare possum spem causæ, aut veniæ obtinendæ: cur non possim ita vocare matrem Dei, quæ mihi advocata est in curia cælesti, et veniam ac gratiam mihi impetrare potest?

Pie et vere S. Bernardus, *serm. de Nat. B. Mariæ*: « Exaudietur, inquit, mater pro sua reverentia; exaudiet utique matrem filius, et exaudiet filium pater. Filio, hæc peccatorum scala, hæc mea maxima fiducia est, hæc tota ratio spei meæ. »

6° REFUGIUM PECCATORUM EST.
(Vide supra ix. 652. 1 et 654. 2.)

7° EST PECCATORUM ADVOCATA.

Confidit in ea (muliere forti) *cor viri sui, et spoliis non indigebit.* (Prov. xxxi. ii.) — Mulier fortis est B. Virgo, in qua vir ejus, puta S. Joseph, post plane perspectam eximiam ejus sanctitatem, et conceptionem de Spiritu sancto ex angeli revelatione cognitam, plane confisus est et conquevit.

IV
493
1

Hinc graves theologi asserunt Josepho, mox ut conjugium iniit cum B. Virgine, ob tantæ Virginis ac Matris Dei reverentiam, exemptum fuisse omnem libidinis fomitem et sensum, ita ut ne primos quidem ejus motus persentisceret. Ita censent Joannes Eckius *serm. De S. Joseph*, Jacobus Christopolitanus in *Magnificat*, Gersonius, *serm. de Nativ. Virginis*, et alii. Porro idipsum, puta fœdis hisce motibus sese liberum, utique persentiscerebat ipse Joseph; idque non ante, sed a conjugio B. Virginis sibi obligisse advertabat: illam ergo ut Virginem divinam reverabatur omnemque post Deum in illam spem et fiduciam collocabat.

Rursum Spiritus sanctus fuit quasi vir B. Virginis, quia in ea operatus est conceptionem Christi, fecitque in ea quod in aliis mulieribus efficit vir. Unde cum B. Virgo angelo nuntianti Christi incarnationem respondisset: *Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco?* O currit Angelus, et virum assignavit Spiritum Sanctum dicens: *Spiritus Sanctus superveniet in te, et virtus altissimi obumbrabit tibi, ut scilicet totastota sua plenitudine in te illabatur, itaque*

in te confidat, id est confidentes et secure in te habitet, tibi sua dona omnia communicet, tibi seipsum omniaque sua credat et committat, imo Verbum cum tota deitate ceu suppositum, imo depositum divinum, in te confidentes collocet et deponat.

Unde S. Laurentius Justinus agens de nuptiis B. Virginis, ait Spiritum sanctum et Josephum sic officia inter se partitos fuisse, ut cura et custodia corporis Virginis ad Josephum pertineret, animi autem curam et custodiam sibi sumeret Spiritus sanctus.

Denique in ea confidit cor Spiritus sancti, quia eam peccatorum advocatam constituit, per quam plurima eorum, qui a peccatis ejus ope salvantur, spolia acquirit; cujus rei innumera sunt exempla: unde ipsa vocatur « spes peccatorum, et fiducia miserorum. »

8° EJUS CULTUS REMEDIUM EST CONTRA TENTATIONES
CARNIS.

Statim eam sequitur quasi bos ductus ad victimam et quasi agnus lascivens, et ignorans quod ad vincula stultus trahatur donec transfigat sagitta jecur ejus; velut si avis festinet ad laqueum, et nescit quod de periculo animæ illius agitur. (Prov. VII 22 et 23.)—Hic describitur juvenis illecebris meretricis capti vesania.....

Noster Salazar per dictamnum (herbam) accipit virginitatem, ac amorem et invocationem B. Virginis, quæ, ut superius dixi, singulare est remedium adversus tentationes carnis. Affert rationem, quia dictamnum inquit, græce *περθέσιον*, latine *virginale*, dicitur, vel quia nullo semine, sato adolescit, vel

quia comestum venenum enecat. Verum nihil tale habet Plinius, Theophrastus, Dioscorides, Ruellius ac similes, qui de plantis herbisque scripsere; quin potius Dioscorides, lib. III, cap. 31, æque ac cæteri plane dictamnum a parthenio, quod et matricalem vocant, distinguunt.

(Vide Cornel. a Lapide, de juvenibus a meretricibus allectis, v. 194. et 198).

9° EJUS CULTUS ASSIDUUS SIGNUM EST ELECTIONIS DIVINÆ
(Vide supra CHRISTIANOS etc. IX. 628. 2.)

10° EST NOBIS CYNOSURA.

(Vide supra XIX. 130. 1)

11° OMNES AD SE CONFUGIENTES AD COELUM RECTA DUCIT.
(Vide supra: ORDINEM etc. IX. 212. 2 et seq.)

12° EOS PECULIARI GLORIA IN COELO DONAT.
(Vide supra: SIBI DEVOTOS, ETC. VI. 509. 2 et seq.)

13° EST SCALA COELI.

Viditque in somnis scalam stantem. (Gen. XXVIII. 12.)
— B. Virgo vocatur scala Jacobim litaniis suis; itaque eam vocat sanctus Bernardus (vel quisquis est auctor), serm. *de B. Maria*, p. 394:

« Hæc, inquit, est scala, rubus, arca, sidus, virga, vellus, thalamus, porta, hortus, aurora. Hæc enim est scala Jacob, quæ duodecim gradus habet, inter duo latera. Dextrum latus est contemptus sui, usque ad amorem Dei; sinistrum contemptus mundi, usque ad amorem regni. Ascensiones hujus duodecim hu-

militatis sunt gradus, primus est odium peccati; secundus, fuga delicti; tertius, metus odii; quartus, in omnibus his subesse creatori; quintus, obedire meliori; sextus, obedire compari; septimus, obsequi inferiori; octavus, subesse sibi; nonus, finem suum jugiter meditari; decimus, opera sua semper vereri; undecimus, cogitationes suas humiliter confiteri; duodecimus, per omnia ad manum, ad nutum, ad libitum Domini moveri. Per hos gradus ascendunt Angeli, et sublimant homines. Sic disponuntur in corde ascensiones, sensim proficiendo et pedetentim ascendendo. Sic in domo patris lucidas percipiunt mansiones. Hi sunt duodecim apostoli, qui sequuntur in eremo vestigia Jesu Christi.»

14° EST JANUA CÆLI.

IX
429
2

Qui respicit per fenestras illius, et in januis illius audiens. (Eccli. xiv. 24.) — Respicit græce est *παραώπων*, id est, qui studiose, intente, exserto capite, et quasi toto corpore incumbens, pronusque prospicit, uti dixit Jacob I, 23, ubi sic dicitur: *qui autem perspexerit* (græce, *ὁ δὲ παραώπων*) *in legem perfectam libertatis, et permanserit in ea, non auditor obliviosus factus, sed factor operis; hic beatus in facto suo erit.* Quibus verbis S. Jacobus alludit ad hunc Siracidis locum, eumque explicat, ac per *fenestras sapientiæ* intelligit legem Dei, ejus assidua auditio, lectio, meditatio, et exercitatio facit vere sapientem et beatum. Græca igitur hoc loco sic habent: *qui introspicit per fenestras ejus, et ad fores ejus auscultat; syrus: prospiciet ad eam ex fenestris, et ad portas ejus erit auscultans.*

Mystice, B. Virgo sicut est janua cœli, ita est et janua sapientiæ, eam omnibus se invocantibus reserans et pandens, uti *Prov. viii, 34*, jure ostendit noster Salazar.

15° IN MORTE INVOCATA SUCCURRIT.

Speciosa misericordia Dei in tempore tribulationis, etc. (Eccli. xxxv. 26.) — Quo major est tribulatio et humani auxilii desperatio, eo jucundior accidit Dei opitulatio, ac præsertim in hora mortis, cum jacitur alea æternitatis cœli vel gehennæ; tunc ergo Deus suis adest et succurrit, ac dæmones et tentationes propulsat, præsertim si invocetur Virgo Deipara; quam proinde Ecclesia quotidie ita nos salutare et precari docet:

X
228
2

« Sancta Mater Dei, ora pro nobis peccatoribus nunc et in hora mortis. Amen. »

16° EST DIANA CHRISTIANORUM, OB VARIAS ANALOGIAS.

Demetrius argentarius, faciens ædes argenteas Dianæ. (Act. xix. 24.) — Falsa et mendax fuit gentiliū Diana: Vera et verax christianorum Diana, est B. Virgo Maria, virgineis stipata choris, quæ in montana abiit ut baptismum eremi colam consecraret. Hæc enim et æterni patris filia, quæ lucem mundi peperit, ideoque maris stella in nocte hujus sæculi, cunctis fidelibus fulgens, monstrat iter in cœlum. Eadem est multimammia, quia nova Eva mater

XVII
358
1

viventium, lac suæ gratiæ et consolationis omnibus se invocantibus impertit.

Ipsa est enim *mulier amicta sole, et luna sub pedibus ejus, et in capite ejus corona stellarum duodecim*, Apoc. XII, 1. Quod enim in mundo est sol et luna sive Diana, hoc in Ecclesia est Christus et Maria.

Unde B. Virgo, hoc et ipso anno, vel proxime sequenti, quo Dianæ cultum et templum a Paulo everti cœpit, terras relinquens in cœlum abiit, ut inferius ostendam.

Diana a græcis dicta est Ἀρτεμις quasi ἀεροτομος, quod luna aerem, vel potius ætherem, incedendo secet, ait Macrobius. Secavit hoc tempore, cœlos omnes penetrando, et super omnes angelorum choros exaltata est B. Virgo.

Plato vere in *Cratylō*: Diana, ait, dicitur Ἀρτεμις διὰ τὸ ἀρτεμῆς καὶ τὸν κόσμον, διὰ τὴν τῆς παρθενίας ἐπιθυμίαν, id est *propter integritatem et modestiam, propter Virginitatis desiderium*; vel quasi ἀρετῆς εἰσώρα, id est *virtutis inspectrix et conscia*; vel, ut Strabo, lib. XIV, ἀπὸ τοῦ ἀρτεμῆς ποιεῖν, id est *quod integros et perfectos efficiat*. Quæ omnia non Diana gentilium, sed christianorum, virgini, inquam, Deiparæ, conveniunt, uti et illud quod de Dianæ templo olim Roma in Aventino monte ædificato, nunc vero Deo in S. Sabinæ honorem dedicato, scribit Sextus præpicius: « Servorum, inquit, dies festus existimatus idibus augusti, quod eo die Servius Tullius natus e serva, ædem Dianæ dicaverit in Aventino, cujus tutelæ sunt cervi, a quorum celeritate fugitivos vocant cervos. Hæc est ergo opis nostra (sic enim dicta est Diana ab opitulando), cui competit illud Virgilio:

Opis ad æthereum pennis aufertur Olympum. »

Denique reges et principes thesauros suos in templo Dianæ deponchant, quos nemo, ne hostis quidem urbem diripiens, tangere audebat. Ita virtutis et salutis fida custos est Deipara, ita ut impossibile sit perire eum qui se suaque ei sedulo commendat, ut docet communis omnium experientia, et S. Bernardus, *hom. 4 super Missus est*: « Ex ore tuo (o Maria, inquit) pendet consolatio miserorum, redemptio captivorum, liberatio damnatorum, solus denique universorum filiorum Adam, totius generis tui. »

Idem, alibi, sparsim: « Maria, ait, est viola humilitatis, lilium castitatis, rosa charitatis. Mariæ nec facultas, nec voluntas dandi dona hominibus deesse potest. Mariæ pietati non defuit fides, voci gravitas, efficacio voto. Mariæ commendare memento quidquid Deo offerre paras. Maria decus paradisi, gaudium cœli. Maria gremium virgineum. Mariæ virginitas major quam angelica puritas. Mariam cogitans non erras; Mariam rogans, non desperas; per Mariam cœlum repletum est, et infernus evacuatus. In Maria, Deus posuit solem et lunam, Christum et Ecclesiam. In Maria angeli lætitiâ, justî gratiam, peccatores veniam invenerunt in æternum. In Maria, per Mariam, de Maria benigna manus omnipotentis quidquid creaverat, recreavit: sine Maria nihil reffectum est, sicut sine Deo nihil factum: per Mariæ manus transiit, quod Deus nos habere voluit. »

17° EST NOSTRA MINERVA ET AMAZON.

V
211
2

Meum est consilium, et æquitas, mea est prudentia, mea est fortitudo (Prov. VIII, 14.) — Mystice, noster Canisius, et ex eo Salazar: « B. Virgini, ait, competunt tria quæ stulti græci in sua Minerva (dea sapientiæ) velut eximia prædicant, scilicet virginitas, prudentia et fortitudo. »

Et mox eam comparat Penthesileæ Amazonum, ducisse: « Hæc virgo, ait, Amazonum id est sine mammis mulierum, optimam se ducem præbet; siquidem prima est quæ hanc virginitatis semitam ingressa fuit, quamque innumerabiles puellarum vere Amazonum copię sunt secutæ. »

XXVIII.

MARIE APPARITIONES.

1° IPSA INFANTEM ULNIS GESTANS AUGUSTO IMPERATORI
VISA EST.

Factum est autem in diebus illis exiit edictum a Cæsare Augusto, etc. (Luc II, 1.) — Augusto Cæsari Virgo Deipara, infantem ulnis gestans apparuit in capitolio, cum jam ante ipse, oraculo Apollinis edoctus natum esse puerum hebræum, qui idolorum oraculis silentium indixisset, eidem in capitolio aram erexisset hoc titulo: *Ara primogeniti Dei*. Quocirca Constantinus magnus ibidem templum erexit in memoriam Dei genitricis Mariæ, quod etiamnum extat, et vulgo *Ara cæli* nuncupatur, ubi et locus visionis Augusti ostenditur. Ita, ex Suida, Nicephoro et aliis, Baronius in *Apparatu annalium*.

Rursum Romæ, tempore Augusti, sub quo natus est Christus, e taberna meritoria per totum diem fons olei largissimus e terra profluxit; locus etiam nunc Romæ ostenditur in ecclesia S. Mariæ Transtiberinæ. « Quo signo, ait Orosius, lib. VI, cap. XX, quid evidentius quam in diebus Cæsaris Augusti futura Christi nativitas declarata est? Christus enim *unctus* interpretatur, » quia nos unxit, ungitque oleo gratiæ et lætitiæ, per totum diem vitæ et mortalitatis nostræ.

IV
333
1

2° AN VIVENS ADHUC APPARUERIT S. JACOBO IN
HISPANIAM EXISTENTI.

XVII
236
1

Occidit autem Jacobum gladio. (Act. XII, 2.)—Beatae Virgini carissimus fuit (Jacobus ille primus apostolorum martyr).

Unde ipsa adhuc vivens Hierosolymæ, eidem apparuit Cæsuraugustæ, insistens columnæ, jussitque ibidem oratorium sibi extrui, prædicens illam Hispaniæ partem sibi fore devotissimam. Quare S. Jacobus eidem sacellum, omnium in orbe primum, ædificavit. Ità referunt annales Hispaniæ.

3° MARIA, MATER DEI, MUSÆ VIRGINI APPARENS EAM
MONUIT UT A LUDIS ET A JOCIS ABSTINERET.

IV
281
4

Nunquam cum ludentibus miscui me. (Tob. III, 17.)—Rabbini ludum impudicum accipiunt, qualem ludunt obsceni fornicarii. Sicque explicant illud *Exodi* cap. XXXII, vers 6 : *Sedit populus manducare et bibere, et surrexerunt ludere*, id est fornicari. Melius Hugo et alii ludum quemlibet accipiunt puellis, familiarem, præsertim saltationem et choream, ait Hugo, quam vir sapiens et probus apud Cæsarium, lib. IV, cap. XI, vocat ludum diaboli, et Matthæus Clingius *in locis commun.*, cap. *De tripudio et chorea* : « Quid, ait, est chorea? Est circulus ejus centrum est Diabolus, et circumferentiæ omnes angeli ejus. »

Quocirca B. Virgo, teste S. Gregorio, IV *Dialog.* caput XVII, monebat Musam virginem, « ut nihil

ultra leve, aut puellare ageret, jocis ludisque abstineret. »

Unde etiam Jeremias, cap. XV, vers. 17 : *Non sedi, ait, in concilio ludentium* : Quem in locum S. Hieronymus : « Utinam, ait, Dominus præstet et nobis non sedere in concilio ludentium, et eorum qui utura non cogitant ! »

Sic etiam, *Psal.* XXV, David : *Non sedi cum concilio vanitatis.*

4° VISIBILITER APPARET CLERICO CUIDAM NIVERNENSI
ANIMAM AGENTI, ET E SACRI UBERIS PAPILLA LAC
EXPRIMENS, LABIIS EJUS INSTILLAT AC EUM SANITATI
RESTITUIT.

Meliora sunt ubera tua vino. (Cant. I, 4.)—Tertius sensus, principalis : « Quid, ait Rupertus, per ubera ejus, nisi dulcedinem ejus recte intelligimus? et quid est dulcedo ejus, nisi Spiritus sanctus? Talis dulcedo pulchre in duo ubera discernitur, quia duo sunt data ejusdem sancti spiritus. Alterum datum est in remissionem peccatorum ejus videlicet dati ubere nullius ante hanc beatam virginem lactatus est sanctorum antiquorum. Alterum datum est in diversarum divisiones sive distributiones gratiarum, quo, videlicet, ubere lactati patres sancti et prophetarunt, et multa miracula operati sunt. . . . »

Uberum suorum lac B. Virgo visibiliter communicans clerico cuidam nivernensi sibi devoto, jam animam agenti, eum vitæ et sanitati restituit, ut narrat B. P. Damianus, lib. VI, *epist.* 29 : « Cum enim, inquit, velut egressurus ex ejus pectore spiritus anxie palparet, ecce gloriosa mater Dei sibi visibiliter

VII
477
4

astitit, et sacri uberis papilla lac exprimens ejus labiis instillavit, et divinæ virtutis antidoto protinus ille, resumptis viribus, ex infirmitate convaluit, et mox clericalibus ornamenti indutus Ecclesiam adiit, seseque choro psallentium fratrum lætus interserens, mirum videntibus spectaculum præbuit. Dicitur etiam quod adhuc tum in labiis ejus quædam lactis videbantur vestigia. » Hucusque Damianus.

Idem contigit S. Fulberto episcopo Carnotensi, qui, doctrina et sanctitate illustris, obiit anno Domini 1028. Cum enim ipse mire B. Virgini devotus existeret, ac igne sacro correpta esset ejus lingua ita ut totus arderet, nocte quadam, cum præter morem eo cruciaretur, obtulit se ei visendam matrona nobilis, a qua monebatur ut ei os aperiret: quod cum fecisset, mox ex sacris suis uberibus lac expressit in os ejus; quo ita refrigerata est lingua, ut ardorem omnem extinxerit et eum perfectæ sanitati restituerit. Ne autem illusio aut phantasma esse putaretur, in Fulberti gena remanserunt guttæ aliquæ, quas ipse diligenter sudario exceptas collegit, hodieque in thesauro Ecclesiæ Carnotensis summa cum veneratione servantur. Ita habent annales Ecclesiæ Carnotensis. Ita et Willelmus Malmesburiensis, lib. III *de Gestis Anglorum*, ac Baronius, tom. XII, an. Christi 1028.

Fertur et S. Bernardus eodem lacte B. Virginis ab eadem aspersus, in dicendo et scribendo lactens et mellifluus evasisse, præsertim ubi de laudibus B. Virginis et Verbi incarnati agit. Unde et hymno ejusdem cujus initium: « Salve, regina, mater misericordiæ, » quem composuit Hermannus contractus comes de Vernigen, monasticen professus in monasterio S. Galli sub annum domini 1040, quemque sub

vesperam passim in Ecclesiis ad honorem B. Virginis decantari audimus, more delectabatur S. Bernardus. Hinc in hymnum hunc plures sermones conscripsit: ideoque canonici Spirenses, S. Bernardo Spiræ ecclesiam B. Virginis ingredienti, hymnum hunc decantarunt, ipsomet S. Bernardo ter positus genibus succinente: « O Clemens, o Pia, o Dulcis Virgo Maria! » In cujus rei memoriam hæc ipsa verba tribus æneis incisa luminis iisdem locis humi positus etiamnum Spiræ visuntur.

5° S. FULBERTI LINGUAM IGNE CORREPTUS LACTE E SUI
SACRIS UBERIBUS EXPRESSE SANAVIT.

(Vide supra: VISIBILITER etc., VII, 477, 1)

6° S. BERNARDUM SUO LACTE ASPERGIT.

(Vide supra: VISIBILITER. VII, 477, 1, 2.)

7° APPARENS S. VINCENTIO FERRERIO EUM AD VIRGINITATEM EST EXHORTATA.

Propterea accipite armaturam Dei. (Ephes. VI, 13). — Legimus in vita S. Vincentii Ferrerii, cum juvenis perseverantiæ donum a Deo peteret, apparuisse ei dæmonem specie venerabilis senis eremitæ, ac suasisse ut juventuti parceret, et suo exemplo pœnitentiam et austeritatem ad senium usque differret. Sensit fraudem Vincentius, ac cruce se signans:

« Abi, inquit, pestifer serpens. Unus es non ex Ægypti patribus, sed ex inferni dæmonibus. » Idem commendans suam virginitatem B. Virgini, vocem audivit: « Non omnes possumus esse virgines: non patiar ultra ut tam honorato virginis nomine gaudeas. » Turbatus fuit Vincentius, sed mox B. Virgo cum multa luce ei apparuit dicens, hanc non suam sed diaboli fuisse vocem: « Qui tibi, inquit, crebras parabit insidias, ut periclitetur virginitas tua; sed spera semper in Domino, quoniam ipse erit clypeus tuus, quo omnia hostis jacula superabis. »

Ex hac visione tantum fervoris Christi militi accessit, ut non terrestris homo, sed cœlestis angelus esse videretur.

Quantas S. P. N. Ignatius, tum alias, tum in studiis, dæmonis passus sit illusiones, ut eum inde ad res divinas, quas ei objiciebat, avocaret; et quomodo eas aperiendo præceptori, ac invocatione B. Virginis superarit, narrat noster Ribadeneira, lib. I. *Vitæ ejus*, cap. XIII.

XXIX

MARIE LOCI CONSECRATI.

1° CUR IN ESQUILINO COLI VOLUERIT.

(Vide supra, EJUS PRUDENTIA, v, 202, 2 et seq.)

2° B. MARIA IN COLUMNA, CELEBRIS CÆSARAUGUSTÆ LOCUS.

Quis enim despectit dies parvos? (Zach. IV, 10.) — Narrant annales Hispaniæ, et ex iis Ambrosius, *Moral.* lib. IX, cap. VII, et noster Ribadeneira, in *vita S. Jacobi*, eum in Hispania novem tantum incolas convertisse ad Christum: qua de causa cum doleret, seque orationi daret Cæsaraugustæ, apparuit ei B. Virgo columnæ insistens (quæ adhuc vivebat, sed in Oriente) choro angelorum suavissime canentium stipata, consolans eum dicensque: « Hoc in loco ædificabis ecclesiam, eamque meo nomine insignies, quia hæc Hispaniæ pars mihi erit devotissima, et ex nunc eam in meam protectionem recipio. »

Paruit Apostolus, et ædificavit sacellum quod etiamnum *S. Mariæ in columna* nuncupatur: atque exinde per novem hosce ejus discipulos secuta est